

A tisztek számára igazgatóságilag elrendelt felszerelési öszvegeket is kértem, erre sincs intézkedés; szükségem volna tehát a legénység számára circa 2500

a tiszti felszerelésekre circa 3000

Összesen 5500 fr.

Ihász épp most küld ide 3000 fr.-t a Piemonti cassabul napi dijjakra, erre nincs szükségem, mert a' rendes dijjakra amennyi kell, kapok itt, sőt a tiszti fizetésekre is, habár még a tisztt ministerileg ki nincs is nevezve. Visszaküldeném tehát ezen 3000 fr.-t Ihásznak.

Azt is kértem Klapkátul, hogy azon öszvegeket, melyeket Ihásznak kiadott, az Igazgatóság nékem is adassa ki, bármi néven nevezve, erre sincs se válasz, se siker. Szóval elhagyottan vagyok itt, hivatalos irataimnak utaztatása Turinba, onnén Genuába ismét Turinba 's végre megint ide, becses és pótolhatlan időt vesz el.

Ezeket kérem, tisztelt Kormányzó Úr, figyelembe venni 's a mennyire lehet gyorsan segílyt nyújtani.

Végre, Kormányzó Úr, meg kell jegyeznem, hogy Czecknek állása igazán oly kellemetlen a milyet ellenségemnek sem kívánok, semmi némű hivatalos kinevezése nincs, pedig mondhatom, hogy ő tette eddig is a legfőbb szolgálatokat a sereg organizálása körül, 's képes is erre inkább mint sok más. — Kormányzó Úr kevésbül sokat ért.

Mély tisztelettel stb.

KISS MIKLÓS

68.

Asti, 1859 július 18.

KISS MIKLÓS EZREDES JELENTÉSE AZ ELKESEREDETT
HANGULATRÓL, MIT A HÁBORÚ VÁRATLAN BEFEJEZÉSE
KELTETT DANDÁRÁBAN.

O. L., N. M. 1848—49-es. ir. Fasc. 1359.

A MAGYAR HADSEREG OLASZHONBÁN.

Kiss ezeredes dandársága.

A sereg Főparancsnokságához

Turinban.

A legénység úgy a tiszti kar olly levert s kétségbe esett a dolgok illy szomorú fordulata fölött, hogy a legjobb akarat s szellem egyszerre egy véletlen esemény által nyílt elégedetlenségre s tán kihágásokra is adhatna alkalmat, — minek folytán arra kérem Tábornok urat, hogy minden befolyását s energiáját méltóztassék felhasználni, hogy a magyar sereg a lehtő leggyorsabban felosztassék s az osztrák hatóságnak átadassék, mert ha ezen állapot soká így fog tartani, félek hogy a magyar név külföldön nem fog olly szep-lőtlen tisztaságban fenttartható lenni mint Tábornok úr és minden igaz hazafi óhajtaná.

Van szerencsém egyszersmind Tábornok úrnak beadni:

1. A dandáromban levő tiszti kar rangfokozati lajstromát.
2. Úti levelet kívánó Tisztek jegyzékét.
3. Az általam a tiszteknek a felszerelés fejében kiadott öszvegről szóló jegyzékét.

Itt meg kell említenem, hogy az Igazgatósághoz folyó hó 13.-án kelt felhívásomhoz csatolt rovat betöltését s hozzám való át küldését már folyó hó 15.-én kértem, s most ismételve kérem, mert anélkül lehetetlen a tisztek egyéni számadását rendesen megállapítani.

4. Ihász ezredestől felhívásomra hozzám küldött azon rovatot, melyben dandáromban levő tiszteknek általa adott pénzek jegyzéke foglaltatik.

Folyó hó 17.-éről kelt napi parancsban kívánt azon jegyzék, mely a tiszteim által megrendelt ruházat-szabók neveit tárgyalja csak holnap tehetek jelentést, de előre is állithatom, hogy dandáromban egy tiszt sem rendelt posztó egyen ruhát edig elé.

Van azonkívül e dandárság Pénztárában 919 frank, mely a hadfogadó díjakból felmaradt, de mely elmaradt fizetésekre, lábbeli s egyéb szükségletekre nélkülözhetetlen, s mely öszvegről számadási könyveim világos kimutatással fognak szolgálni.

Végre pedig jelentem ez úttal, hogy az Igazgatóságtól hozzám küldött tiszti felszerelési 2500 frank öszvegből még kezeimnél van 1640 frank.

Azonban bátor vagyok megkérni Tábornok urat, hogy az Igazgatósághoz 15.-én tett felterjesztésem szerint méltóztasson a tisztek havi díjja és felszerelése eránt a számadások megalapítását elrendelni, mert csak így lehet igasságosan eljárni a tisztek erányában.

Egyéb eránt felszerelésre most már pénzeket adni czéltalan dolog lenne, miután többé egyen ruhát egy tiszt sem fog magának csináltatni.

KISS MIKLÓS ezredes

69.

Genf, 1859 július 24.

KOSSUTH LAJOS IHÁSZ DÁNIELNEK A BÉKÉRŐL, A JÖVŐ
KILÁTÁSOKRÓL, A MAGYAR SEREG SORSÁRÓL
ÉS SAJÁT MAGÁNÉLETÉRŐL.

O. L., N. M. 1848—49-es ír. Fasc. 1358.

GENEVE, HOTEL DU RHONE

Vasárnap.

Kedves Barátom!

Soha életemben nem került annyi erőködéseembe lelkem felzúdult indulatinak lecsillapítása mint most. Míg 1849-ben az utolsó hónapok alatt csak nem reménytelenül izzadtuk a kötelesség nehéz útját, 's napról napra közelebb tudtuk magunkat a végromláshoz,